

I.

Student pan David Stroukal si zvolil pro svou diplomovou práci téma „Nezávislost soudní moci“. Práci si rozvrhl do 11 hlavních částí. Tyto části rozdělil do dílčích systematicky řazených kapitol. Student dodržel přiměřené řádkování stránky i délka řádky je odpovídající. Citace jsou přehledně uvedeny pod stránkou, zdroje jsou označeny.

Student jako zdroj využil učebnice, monografie, komentovaná znění zákonů, odborné články a samozřejmě texty právních norem. Jejich počet je uspokojivý. Nepominul ani judikaturu Ústavního soudu. Práce je doplněna stručným exkurzem do německého a slovenského právního systému. Z tohoto hlediska je formální stránka práce bez větších závad, a práce v této podobě vyhovuje požadavkům kladeným na produkt studenta pátého ročníku právnické fakulty.

II.

Jazyková stránka práce je uspokojivá. Student se sice nevyhnul občasné stylistické neobratnosti, ale zásadními problémy práce netrpí. Práce je vedena věcným odborným slohem, přesto je čtivá a živá. Věty logicky navazují. Struktura textu je vyvážená. Text je přehledně členěn na menší celky. Jazyková úroveň práce proto odpovídá očekávanému profilu absolventa právnické fakulty.

III.

1.

Věcně je práce rovněž na požadované úrovni. Student si úvodem vytkl za cíl analyzovat nezávislost justice. Student se rozhodl soustředit na nezávislost soudů a soudců a na atributy nezávislosti.

Tento úsek zahájil rozbořením podstaty nezávislosti. Probírá se historickými východisky, aby dospěl k ustanovení čl. 2 odst. 1 Ústavy. Podstatnou myšlenkou je v tomto úseku, že dělba moci není absolutní, a proto je konstituován systém brzd a protivah. Student sice uvádí slovo rovnováha, ale to je zcela evidentně písařská chyba (str. 4).

Student navazuje zkoumáním spravedlivého procesu a nestrannosti. Student zde poněkud vybočuje z povahy své práce tvrzením, že nestrannost je spíše typickým znakem činnosti správního orgánu s ohledem na odbornost jeho působnosti a nutnost objektivního přístupu k věci a účastníkům. Tuto část pak uzavírá tvrzením, že soudce by neměl nikomu stranit nebo někoho diskriminovat.

V tomto rozsahu je třeba poukázat na zcení čl. 36 odst. 1 LZPS, kde se zaručuje právo na soudní ochranu nezávislým nestranným soudem. Tedy těžko předpokládat, že to je právě jiný orgán, který se nestranností vyznačuje, pokud LZPS takový atribut přiznává právě soudům jako základní právo účastníka.

Na druhou stranu student správně propojil ustanovení čl. 36 odst. 1 Ústavy a čl. 82 odst. 1 Ústavy, kde se mluví o zákazu ohrožení nestrannosti. Student se navíc dokonce zabýval i jedním z podkladových textů zpracovaných při přípravě Ústavy, kde správně dovozuje, že význam je posílen blízkým spojením nezávislosti a nestrannosti.

Nezávislost student pojednává velmi stručně a omezuje ji na institucionální oddělení soudní moci od moci zákonodárné a výkonné. To jistě není zcela výstižné. Vzápětí správně naráží na limit nezávislosti, který představuje struktura soudu, která soudce omezuje například určováním rozvrhu práce. Správně cituje nálezy ústavního soudu, který shledává nezávislost soudů problematickou neboť je reprezentována MS ČR. Tato část je pak uzavřena stručným zkoumáním podoby prováděcí úpravy

2.

Student se v další části rozhodl věnovat ustanovování a odvolávání soudců, jejich kárné odpovědnosti, včetně jejich výběru a jmenování. Student téma otevírá pojednáním o nezávislosti soudců. Správně postihl, že právní úprava jako nežádoucí chápe nejen narušení nezávislosti či nestrannosti ale i samotné ohrožení.

Následně přechází k osobě soudce a zkoumá jeho chování, do jaké míry by mohlo být způsobilé navenek narušovat nezávislost a nestrannost. V tomto rozsahu se věnuje zákonu o soudcích a soudech a postupně se obrací k institutu neodvolatelnosti, nepřeložitelnosti vázanosti zákonem, neslučitelnosti funkcí, imunitě, přestupkové imunitě.

Student posléze přechází ke zkoumání institutu přísedících a pokračuje rozbořem ustavení soudce do funkce. Zkoumá předpoklady osoby soudce, podmínky jmenování, složení slibu, přidělení k soudu, zánik funkce.

3.

Dále si student za cíl své pozornosti vybral i soudní funkcionáře a jejich vliv na chod soudu a rozsah nezávislosti jejich konání. Zde se věnuje jejich ustanovování, zániku funkce,. Další dílčí téma představuje rozvrh práce. Zde student opomněl, že rozvrh práce je sice projednán se soudcovskou radou, ale její nesouhlas nemá žádný význam. Takže těžko to lze považovat za projev nějaké soudní samosprávy.

4.

Student se rozhodl věnovat pozornost ústavním soudcům a prozkoumat jejich nezávislost. Student podrobuje zkoumání vázanost zákonem, dočasnost mandátu, idemnitu, imunitu, inkompatibilitu. Věnuje se ustanovení soudců do funkce, funkcionářům a zániku funkce.

Student pak přechází k problematice vlivům na nezávislost soudu. Zahajuje problematickým institutem státní správy soudů. Zde si správně všímá podstatných rozhodnutí ústavního soudu. Další momente, je korupce. Toto téma zůstává poněkud stranou jeho zájmu, vyčerpává ho statistickými údaji. Jako další otázku řeší vliv médií.

5.

Další bod jeho práce se zaměřuje na státní zastupitelství a Českou národní banku a rozsah jejich nezávislosti. Tuto tematiku zahajuje rozbořem struktury státního zastupitelství. Následně zdůrazňuje hlavní zásady ovládající jeho činnost. Zájem studenta se následně stáčí k ustanovování st. zástupců a funkcionářům.

6.

Student do představy svého práce pojal i hmotné zabezpečení soudců.

7.

Poslední okruh jeho úsilí představuje srovnání se stavem na Slovensku a v Německu

IV.

Práce diplomanta splňuje kritéria studenta pátého ročníku, proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou s výhradou ústního projevu. U obhajoby by se student mohl zamyslet nad atributy základního práva na soudní ochranu a jeho komponenty podle Listiny.

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESS.CZ vykazuje práce 0% shodu s jinou prací.

V Plzni dne 29.4.2012

JUDr. Milan Tomeš